

Цитати от Анри Поанкаре

“Всяко обобщение до известна степен предполага вяра в единството и простотата на природата.”

“Какво предизвиква у нас чувство на изящество в някакво решение или доказателство? Хармонията на отделните части, тяхната симетрия, щастливото им равновесие – с една дума, всичко, което внася порядък, всичко, което придава на тези части единство, това, което ни позволява ясно да ги различаваме и да разбираме цялото едновременно с детайлите му... Впечатлението за изящество може да бъде предизвикано от неочакваното сближаване на неща, които не сме свикнали да смятаме близко...”

“...човек не може да бъде щастлив от науката, но сега той още по-малко може да бъде щастлив без нея.”

“Науката е преди всичко класификация, начин за сближаване на факти, които изглеждат несвързани, макар между тях да има известно скрито родство. С други думи, науката е система от отношения.”

“Ученият изследва природата не защото е полезна; той я изследва, защото това му доставя наслаждение, защото природата е прекрасна... Аз имам предвид тази по-дълбока красота, която се крие в хармонията на частите и се постига само от чистия разум.”

“Не може да има строгост в разсъжденията, без да има строгост в определенията.”

“Определението, внушавано чрез примери, е необходимо винаги, но то трябва да подготвя определението, а не да го заменя; то трябва най-малкото да изясни необходимостта от такова логическо определение в случаите, когато това последното с полза за работата може да бъде само на равнището на по-висшето обучение.”

“За *учения* е добро онова определение, което е приложимо за всички обекти, за които е предназначено, и само за тях. За *педагога* добро е онова определение, което може да бъде разбрано от учениците.”

Поанкаре А. *О науке*, М., Наука, 1983, с. 352.